בעזהשי"ת

בְּשְׁבִילֵי הָאָרֶץ

וועכנטליכע גליון ארויסצוברענגען שבח ארץ ישראל

יְבָרֶכְךָ ה' מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלִָם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

"**וראה**" - ותהיה רואה בטובת ירושלים בעת בנינה.

"**יברכך ה'**" - כי יברכך ה' מציון, מקור שפע הברכות כולן.

(מצודת דוד, תהלים קכח ה)

גליון מס' 15

פר' שופטים

ב' אלול תש"פ

August 22, 2020

בשביל הלקט

מאמרים פון ספרים הקדושים וואס ברענגן ארויס די מעלות פון א"י

וירשת את הארץ

לְמַעַן תִּחְיֶה וְיָרַשְׁתָּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ נֹתֵן לָךְ, פירוש רש"י, כדאי הוא מנוי הדיינין הכשרים להחיות את ישראל ולהושיבן על אדמתן (ספרי).

(שופטים, טז, כ)

ערי קודש

...כן בפנימיות ארץ ישראל המקום גורם ונקרא ערי קודש, כדכתיב ערי קדשיך היו מדבר. וכל עיר הי' ענין ושער מיוחד והי' מגדלת דעת ושופט כדכתי' רבתי עם, דרשו חז"ל רבתי בדיעות. וזהו לשבטיך ששורש י"ב שבטים הם שמרים מיוחדים ואח"כ מתפשטין אותן השערים לפרטים. ולא לחנם משבח הקב"ה את א"י והיא הפרדס שנתן לאוהבו ואברהם אע"ה א"ל הקב"ה לך לך כו' אשר אראך. וע"ש בזוה"ק כי לא הי' יכול להשיג דעת שלימה ואמתית עד שגילה הקב"ה אליו סודו בארץ ישראל ע"ש פ' לך לך. ולכן כתי' למען תחי' וירשת כו' פרש"י כדאי מינוי הדיינים כו' שזה הי' כל המכוון בנתינת הארץ כדכתי' מלך במשפט יעמיד ארץ. וכתי' על עזבם את תורתי ולא הלכו בה פרשנו ג"כ שהי' צריך להיות הנהגת א"י ע"פ התורה שהיא ענין תורה שבע"פ. ועמ"ש בפ' דברים מזה. וכשנשכח מאתנו עיקר המכוון ונעשה כמתנה גשמיות חלב ודבש. ניטל מאתנו המתנה.

(שפת אמת, שופטים, תרמ"ה)

לעלות לארץ ישראל

אמר לו אביו לעבור על דברי תורה בין מצוות עשה בין מצות לא תעשה ואפילו מצוה דרבנן לא ישמע לו, לפיכך אם צוה שלא ימחול לאדם פלוני ולא ידבר עמו והבן רוצה לעשות שלום עמו לא ישמע לאביו, וכן אם צוהו לגרש את אשתו, **וכן שלא יעלה לארץ ישראל, לא ישמע לו**...

(בן איש חי, פר' שופטים, יט)

שופטים ושוטרים תתן לך

ואומרו אשר ה' אלהיך נותן לך, אמרו ז"ל (מכות ז ע"א) שבא לומר שאין חיוב האמור בענין אלא בארץ אשר ה' אלהיך נותן לך ולא בחוץ לארץ.

(אור החיים, פר' שופטים)

המשך בדף ב'

חוף הים הגדול, נהריה

Credit @ruchyl_photography

אם הבנים שמחה

הגאון רבי ישכר שלמה טייכטהאל זצ"ל הי"ד

ראב"ד פישטיאן-סלאוואקיי ובע"מ שו"ת משנה שכיר

מתורגם באידיש - מיר פרובירן זיך צו האלטן ווי נענטער צום לשון המחבר

פרק ראשון

הצרות וחבלי משיח - "קול דודי דופק" - המשך...

אזוי ווי מיר זעהן אין אונזערע טעג, נאך די אלע צרות וואס האבן אונז דערגרייכט, אז איעדער איד גליסט און בענקט צו ארץ אבותינו, ווי גליקליך און מוצלח וואלט ער געווען אויב מען וואלט אים נאר געלאזט זיך צוריקערן צו איר. דאס אלעס איז פון די טיפע עצה פון אונזער הייליגע באשעפער וואס טראכט וועגן אונז נאר מחשבות טובות, אז מיר זאלן נישט פארשווענקט ווערן בארצות הגוים, נאר מיר זאלן זיך צוריקערן צו די לאנד וואס ער האט געשוואוירען צו אונזערע עלטערן זיי עס צו געבן און פאר זייערע קינדער נאך זיי. זעה אינעם תנא דבי אליהו, "בעלי בתים ווערן נאר יורדים, זיי זענען יורד פון זייערע פארמעגנס נאר צוליב זיי זענען פארנומען מיט עסן און טרינקען און זענען נישט עוסק אין דרך ארץ צוזאמען מיט דברי תורה[54], אויף זיי זאגט דער פסוק[55], "תַּחַת שָׁלוֹשׁ רָגְזָה אֶרֶץ וכו' - איבער דריי זאכן ציטערט די ערד... וְנָבָל כִּי יִשְׂבַּע לָחֶם - און א שלעכטער ווען ער זעט זיך מיט ברויט" עכ"ל. דעם מאמר איז נתקיים געווארן מיט די אידן וואס זענען געזעצן אין מדינות[56] בעהמן, מעהרן און דייטשלאנד, וואס זיי זענען געזעצן מיט גרויס עשירות ביז עס איז פון זיי פארגעסן געווארן אז זיי זענען אידישע קינדער, אז מען האט געמוזט שיקן איינעם זיי צו דערמאנען אז זיי זענען בני אברהם יצחק ויעקב.

אויפן פסוק[57] "וְשָׁב ה' אֱלֹקֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ - דער אייבישטער דיין ג-ט וועט צוריקערן דיין געפאנגענע" איז רש"י מפרש, די טאג פון קיבוץ גליות איז גרויס און מיט שוועריקייט, כאילו דער אייבישטער אליין וועט דארפן אנכאפן איעדן איינעם פון זיין פלאץ ממש מיט די האנט, אזוי ווי עס שטייט[58] "וְאַתֶּם תְּלֻקְּטוּ לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - איר וועט ווערן איינגעזאמעלט איינס, איינס פון די אידישע קינדער", עכ"ל. האב איך געזעהן ווי עס שטייט אינעם ספר "אוהב ישראל" לרבינו מאפטא זי"ע[59], ווי ער איז מבאר דעם פסוק אין תהלים[60] "וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם - פון זייערע לענדער וועט ער זיי איינזאמלען", אז דער מדרש[61] שרייבט "אזוי ווי דער געפאנגענעם פייגל געפינט זיך אין די הענט פונעם פאנגער, אזוי זענען די אידן געווען געפאנגען אין מצרים, אזוי ווי עס שטייט[62] "וָאֵרֵד לְהַצִּילוֹ - איך האב אראפגענידערט אים צו ראטעווען". אמר רבי אבהו ב"ר אחא בשם רבינו, די אידן זענען געווען אזוי שטארק אריינגעטוהן אין מצרים אזוי ווי א עובר א קעלבעל, איז אריינגעשטעלט במעי אמה, און דער פאסטעך דארף מיט די הענט אריינשטעקן די האנט און איר ארויסשלעפן, אזוי האט הקב"ה געטוהן, ווי עס שטייט אין פסוק[63] "לָבוֹא לָקַחַת לוֹ גוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי - צו קומען און פאר זיך ארויסנעמען א פאלק פון א פאלק". א"ר איבו בשם רבי יוחנן בן זכאי, אזוי ווי דער גאלד-גרעבער שטרעקט אויס די האנט ארויסצונעמען א שטיקל גאלד פון דעם גאלד-רייניגונג, אזוי האט דער אייבישטער ארויסגענומען די אידן פון מצרים, ווי עס שטייט אין פסוק[64] "וְאֶתְכֶם לָקַח ה' - אייך האט דער באשעפער ארויסגענומען... מִכּוּר הַבַּרְזֶל מִמִּצְרָיִם - פון די רייניגונג פון מעטאל פון מצרים", עכ"ל המדרש. צו פארשטיין די דריי דיעות און טעמים, און דער חילוק צווישן זיי, קען זיין אז חז"ל האבן דא גערעדט וועגן דריי כיתות וואס איז דא ביי אידן, צדיקים בינונים און רשעים, דער וואס האט געברענגט די משל פון דעם פייגל, האט גערעדט פון די צדיקים, אזוי ווי דאס פייגל ווען ער איז אינעם האנט פונעם פאנגער איז בכלל נישט דא א חיבור און באהעפטעניש, זיי זענען צוויי אנדערע זאכן נאר איז פשוט פארמאכט און פארשלאסן, די רגע דער פאנגער עפענט די הענט פליט דאס פייגל גלייך ארויס און קומט מער נישט צוריק, אזוי זענען געווען די צדיקים אין גלות מצרים, זיי האבן נישט געהאט קיין שום שייכות צו די קליפות זיי האבן פשוט נישט געקענט ארויסגיין פון דארט, און בחסדי ה' האט מען זיי געראטעוועט און ארויסגעצויגן פון דארט אן קיין שוועריקייטן. דער וואס האט געברענגט די משל פון דעם עובר, האט גערעדט פון די בינונים, אזוי ווי א עובר האט מער שייכות צו די מאמע, און אויך שלעפט זי זיך נאך איר, אזוי זענען זיי געווען אין מצרים, זיי האבן געהאט אביסל שייכות צו די קליפות אבער נישט אינגאנצען ח"ו, אזוי ווי דער עובר דערקענט זיך אלס א בריה פאר זיך אליין. און דער וואס האט אראפגעברענגט דעם משל פון גאלד, רעדט פון די רשעים, וואס גאלד איז געווענטליך שטארק געמישט מיט פסולת, עס איז ממש איינס און מוז ווערן אויסגעהאקט, אזוי זענען די רשעים געווען אין מצרים, זיי זענען געווען זייער באהאפטען מיט די קליפות ר"ל, און אויך זיי האט דער רבוש"ע ארויסגענומען פון מצרים, עכ"ד רבינו.

מיר זעהט אויס אז אויף די דריטע מדרגה טוט אונז דער פסוק מרמז זיין, אז מען וועט דארפן ממש אנכאפן א יעדן איד פון זיין פלאץ, ווי עס שטייט[58] "וְאַתֶּם תְּלֻקְּטוּ לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", דאס הייסט אז די רשעים וועלן זיין אזוי שטארק געבינדען און געקניפט צו די טיפענישן פון די קליפות, אז דער רבוש"ע וועט זיי מוזן אנכאפן מיט די האנט און זיי ארויסשלעפן פון זייערע טיפע איינזינקעניש אין גלות וואס זיי האבן זיך באהאפטען צו די גוים אין זייערע דרכים. מה שאין כן מיט די בינונים און כל שכן מיט די צדיקים, וועט דער אייבישטער נישט דארפן צוקומען צו קיין שוועריקייטן, ווייל די רגע עס וועט זיך עפענען די טויערן פון גלות וועלן זיי לויפן פון זייער אייגענעם רצון אן דעם וואס דער אייבישטער וועט זיי דארפן אנכאפן ביי די הענט און ארויסשלעפן, וזה אמת וברור. מען זעהט דאס ממש מיט די אייגענע אויגן אין די טעג, אז ליידער אסאך פון אונזער פאלק זענען אזוי איינגעזינקען צווישן די גוים, זיי האבן זיך אליין באטראכט ווי נישט קיין אידן אן קיין שום קשר צום עם ישראל, איז געקומען דער רשע און געמאכט די גזירה פון ראססען-געזעטץ, און זיי טוען נאכפארשן מיט אלע ערליי זיכונגען צו טרעפען אידישע עלטערן ביז דריי דורות צוריק, ביז מען טרעפט זיי יא אלס זרע אברהם יצחק ויעקב, עס ווערט מיט זיי מקויים די נביאה פונעם נביא[65] "וְהָיָה בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יֵאָמֵר לָהֶם לֹא עַמִּי אַתֶּם - עס וועט זיין אין דעם פלאץ וואס מען וועט זאגן צו אייך אז איר זענט נישט מיין פאלק, יֵאָמֵר לָהֶם בְּנֵי אֵ-ל חָי - וועל איך זיי זאגן אז איר זענט קינדער פונעם לעבעדיגן באשעפער", דאס הייסט אז זיי זענען צוגעקומען

המשך בדף ב'

[54] עפ"י פרקי אבות פרק ב, משנה ב

[55] משלי ל, כא-כב

[56] באהימיע, מאראוויע - טשעכיי

[57] דברים ל, ג

[58] ישעיהו כז, יב

[59] נולד תקט"ו, נפטר ה' ניסן תקפ"ה, תלמיד רבי אלימלך מליזנסק זי"ע

[60] תהלים קז, ג

[61] מדרש שו"ט פר' קז, מכילתא פר' בשלח, ו

[62] שמות ג, ח

[63] דברים ד, לד

[64] דברים ד, כ

[65] הושע ב, א

יוצא לאור ע"י מכון: **לִבִּי בְּמִזְרָח**, ירושלים עיה"ק

הגהות און קאמענטארן, אדער צו ספאנסערן א וואך: שיקט אריין צו blebo87@gmail.com

בשבילי הארץ
ווענכנטליכע גליון ארויסצובריינגען שבח ארץ ישראל

בשבילי הלקט - המשך מדף א'

רק כי תשמור

ואם ירחיב וכו' כאשר נשבע לאבותיך וכו' בספרי הכל בזכות אבות, אשר דבר לתת לאבותיך הכל בזכות אבות. פירושו דמוכח דהשבועה אינה מכרחת לתת את כל הארץ להם, ורק כי תשמור את כל המצוה הזאת כו' מוכח דמה שאינו נותן להם הג' ארצות קיני, קניזי, קדמוני שזה אדום, עמון ומואב הוא ג"כ בזכות אבות כמו שדרשו ז"ל, והביאו רש"י בדברים על הפסוק עד מדרך כף רגל, שהכל בזכות אברהם, ולוט נחשב כבנו, וזה שלהם יש זכות אבות רק כי תשמר לעשות כו' אז יהא זכות אבותיך מסייעתך שתקח אותם.

(משך חכמה, פר' שופטים)

גבוה מכל הארצות

וקמת ועלית, אחז"ל מכאן שביהמ"ק גבוה מכל הארצות (סנהדרין פז ע"א), וזה תימה דא"כ מאי מספקא לי' לדוד איזהו מקום ביהמ"ק, ותו דהרי החוש מעיד דאינו כן. ונראה לבאר, העולם הוא עגול כעין כדור וההרים וגבעות שעליו המה בולטים כמו בליטות באתרוג, ובדבר עגול לא שייך לומר גבוה יותר, דאם תתפוש אותו על צד האחר יהי' דבר ההוא גבוה, והיינו אם אין לציור מקום ההתחלה. אבל לפי קבלתנו שמקום ביהמ"ק משם הושתת העולם, והוא הנקודה האמצעית וההר העומד שם עלי' הוא הגבוה מכולם, ולכך נאמר וקמת ועלית.

(תורת משה, פר' שופטים)

לבשי עזך ציון

עורי עורי לבשי עזך ציון לבשי בגדי וכו', כי לא יוסיף לבוא בך עוד ערל וטמא (ישעיה נב, א), להבין מה זה בנותן טעם ללבישת בגדי תפארת, מפני שלא יוסיף לבוא וכו'. אבל הוא דכנסת ישראל וירושלים עיר הקודש, כל ימי עניה ומרודיה, איהו מנוולא נפשה לגבי שבאי, בכדי שלא תיטב בעיניו כמ"ש בגמרא בשבויה (קידושין יב, ע"ב). וז"ש הנביא ברוח קדשו, שמעתה תלבש בגדי תפארת תכשיטי כלה, ויתראה יופיה לבעל נעוריה, ואין חשש עוד פן יבואו זרים להתגרות בה, כי לא יוסיף לבוא עוד ערל וטמא.

(אגרא דכלה, הפטרת לפר' שופטים, ישעיה נב, א)

כותל המערבי

כל התפילות עולות דרך שם, וכשהתפילות צריכים להגיע ממקום אחר עד לשם, יש לחשוש שמא יחטפו אותם הקליפות, מה שאין כן בעומד מול פני השכינה תפלתו מתקבלת מיד.

(שערי אורה, גיקטלייא, סוף שער ב)

קבוץ גליות

ומה ראו לומר קבוץ גליות לאחר ברכת השנים, דכתיב "ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא", פירש רש"י: אלמא קיבוץ גליות בעת ברכת השנים היא.

(מגילה י"ז ע"ב)

טובה הארץ מאד מאד (במדבר יד, ז)

אם הבנים שמחה - המשך מדף א'

צו אזא מדרגה אז איעדער האט געמיינט אז זיי זענען מער נישט מיין פאלק, וועט דער אייבישטער אויף זיי טראכטן א מחשבה טובה אז זיי זענען יא בני א-ל חי. אויף דעם האט דער נביא געזאגט "וְאַתֶּם תְּלֻקְּטוּ לְאַחַד אֶחָד", אזוי ווי די ווערטער פונעם הייליגן אפטער רב, אז אפילו רשעים גמורים וועלן ווערן ארויסגעקליבן און דער אייבישטער וועט זיי ארויסנעמען פון די טיפעניש פון די קליפות, ווי עס שטייט[66] "לְבִלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדָּח".

איך האב געזעהן אינעם ספר[67] "מלבושי יו"ט" פון הקדוש מזידיטשוב זצ"ל[68], וואס ער ברענגט אראפ פון ר' מענדעלע מרימינוב זי"ע[69], אז דער בן שני פון די הגדה וועט אויך האבן א תיקון ביי די לעצטע גאולה. דער הייליגער רימינובער האט מיט זיין גרויס אהבת ישראל זיך נישט געוואלט באנוצען מיט די נאמען רשע, נאר אלס דעם "בן שני". קוק ווי שטארק עס דארף זיין אהבת ישראל (זאל דאס זיין אלס א מוסר השכל פאר די אלע וואס האלטן דעם מעסטען-שטעקן און רופן אזוי גרינג אן אנדערע מיט'ן טיטל "רשע"), אז אפילו דעם רשע גמור - ווי דער צווייטער זוהן פון די הגדה - האט דער צדיק נישט געוואלט אנרופן רשע. אזוי אויך האב איך געזעהן אינעם ספר[70] "בני יששכר" ווי ער ברענגט אראפ[71] פון די מקובלים אז ביי די לעצטע גאולה וועט זיין א תיקון אפילו פאר די רשעים גמורים, און אלע וועלן ווערן אויסגעלייזט. דערנאך האב איך געטראפן בפירוש אין פסיקתא רבתי[72] אז דער אייבישטער האט געזאגט פאר משיח, "וועגן זייערע זונד וועט דיין צונג זיך קלעבן צום גאמען, און די וועסט שטארק ליידן וועגן זיי... האט משיח געענטפערט, מיט פרייד און שמחה בין איך גרייט צו ליידן די אלע צרות, אלעס איז ווערט אז קיין שום איד זאל נישט פארפאלען ווערן, אפילו די וואס האבן געשפעט און געלאכט פון מיר", עיי"ש.

פון דאס אלעס קענען מיר זעהן ווי טייער עס איז אין די אויגן פון משיח און די אויגן פון השי"ת אפילו די נידעריגסטע איד, משיח איז גרייט צו ליידן אסאך צרות און פיין נאר אז עס זאל נישט פארלוירן ווערן קיין איין נפש מישראל, אפילו די ערגסטע, ווייל זיי זענען דאך מזרע אברהם יצחק ויעקב. איך האב געזעהן אין זוה"ק[73] (איך קען נישט אנצייכענען פונקטליך ווי, ווייל איך האב נישט קיין ספרים מיט מיר), אז אפילו די פושעי ישראל ווערן אנגעהאלטן בימין, און זענען נשרש בקדושה, וועגן דעם טאר מען זיי נישט מזלזל זיין און אוודאי נישט שעלטן, אדרבה עס איז א מצוה זיי ליב צו האבן און זיי מקרב זיין. זעה אינעם ספר "ליקוטי בית אפרים" להגאון רבי נפתלי סופר[74], וואס צום סוף ברענגט ער אראפ חידושים פון זיין רבי'ן מרן החת"ס, האב איך דארט געזעהן א דבר פלא, "איך האב געזאגט אין די חידושי אגדות, אז דאס וואס די גמרא זאגט אין פרק במה מדליקין[75] אז שמאי איז געווען א קפדן און הלל א אוהב שלום ורודף שלום און מקרב געווען בריות לתורה, מיינט חלילה נישט אז שמאי איז געווען א קפדן שלא מן הדין ח"ו, נאר שמאי האט מרחק געווען דעם וואס מען האט געדארפט מרחק זיין מדין, נאר הלל האט זיך געפירט מער ווי דער דין פארלאנגט און זיי יא מקרב געווען שלא מן הדין, דאס הייסט אז די דין האט פארלאנגט מען זאל זיי דערווייטערען, אבער ער האט יא מקרב געווען - והלכה כבית הלל, עכ"ל. זעהן מיר פון דעם ווי רבנו החתם סופר האט געפסק'נט בפירוש אז די הלכה איז ווי די בית הלל אז מיר דארפן מקרב זיין אפילו די וואס מען וואלט ע"פ הדין געדארפט מרחק זיין, אזוי ווי די בית הלל האבן געטוהן. אזוי האב איך געזעהן אינעם ספר[76] "נתיב מצוותיך" לרבנו המקובל רבי אייזיקל מקאמארנע זי"ע[77], ווי ער ברענגט אראפ אז רבי חיים וויטאל האט געפרעגט פון זיין רבי'ן דער אר"י ז"ל, ווי אזוי קען ער זאגן אז ער האט אזא גרויסע נשמה, ווען דער קלענסטער פון די פריערדיגע דורות איז געווען אזא צדיק וחסיד אז ער דערגרייכט נישט אפילו צו זייער פערשט, האט אים דער אר"י הק' געענטפערט, "זאלסט וויסן אז די גדלות פון א נפש ווענדט זיך נישט לויט די מעשים פונעם מענטש וואס ווערט געזעהן מיט די אויגן, ווייל דער אייבישטער איז דער וואס ווייסט די פארבארגענע אין א מענטשנ'ס הארץ, און א מעשה וואס וואלט אין די פריערדיגע דורות געווען פארערכנט ווי א גאר קליינע זאך, קען עס ווערן פארערכנט אין אונזערע דורות אזוי גרויס און חשוב ווי עטליכע גרויסע מצות פון די פריערדיגע דורות. ווייל אין די היינטיגע דורות שטארקן זיך די קליפות און שלעכטקייט גאר שטארק עד אין שיעור, מה שאין כן ביי די פריערדיגע דורות, ווען איך וואלט געלעבט אין זייערע צייטן וואלטן מיינע מעשים, חכמות געווען פיל גרעסער און וואונדערליכער ווי אסאך פון די תנאים און אמוראים" ע"כ בספר החזיונות הנ"ל.

המשך בגליון הבא אי"ה

[66] שמואל ב' יד, יד

[67] הגדה של פסח, ד"ה בארבעה בנים

[68] רבי יששכר בעריש אייכנשטיין, נכד רבי אייזיק מזידיטשוב זי"ע, נפטר ז' לפסח תרפ"ד

[69] נפטר י"ט אייר תקע"ה, תלמיד רבי אלימלך מליזנסק זי"ע

[70] רבי צבי אלימלך שפירא מדינוב זצ"ל, נולד תקמ"ג, נפטר ח"י טבת תר"א

[71] שבע נחמתות, מאמר ה' נחמה א

[72] פיסקא קומי אורי

[73] ח"ג דף לו-לז ועוד

[74] נולד תקע"א, נפטר תרנ"ט

[75] שבת ל ע"ב, לא ע"א

[76] נתיב אמונה, שביל ששי, אות י'

[77] רבי יצחק אייזיק סאפרין זצ"ל, נולד תקס"ו, נפטר י' אייר תרל"ד

לארכה ולרחבה

באשריבן שטעט, דערפלעך, היסטארישע פלעצער, און מקומות הקדושים אין ארץ ישראל

קבר נחמן קטופא דמן כפר ברעם

צפון גליל העליון, ליד אתר העתיקות ברעם

ראש השנה, אין יאר ד' רמ"ה (485) אין די צייטן פון די רבנן סבוראי, פיר הונדערט און צוואנציג יאר נאכן חורבן בית שני, איז געבוירן געווארן אן אויסגעבעטן קינד צו א צדיק פנחס בן יאיר און זיין פרוי רחל, דאס קינד האט אינעם ערשטן טאג פון געבוירן ווערן אנגעהויבן זאגן סתרי תורה צום שאק פון אלע אנוועזענדע, זיין פאטער האט אים שנעל שטיל געמאכט און גוזר געווען אויף אים מער נישט צו רעדן, ער איז אזוי געבליבן א שטומער ביז די צוועלעף יאר.

אין דעם טאג פון זיין צוועלפסטן געבורטסטאג האט זיין מאמע פארפירט ביים מאן אז זי קען עס מער נישט פארטראגן אז איר אויסגעבעטן קינד איז שטום, ער האט דאן געגעבן רשות פאר זיין זון צו רעדן אבער נאר בדרך סוד, אזוי ווי ער האט צוריק באקומען די כח פון דיבור האט ער אנגעהויבן צו רעדן אין די ארמ'ישע שפראך דברי נביאות בעיקר אויף די גאולה עתידית, אין דעם פארעם פון א פיוט לויטן סדר הא"ב, וואס מען האט תיכף פארשריבן און איז באקאנט אלס "נבואת הילד", און אזוי ווי ער האט פארענדיגט זיינע אומפארשטענדליכע ווערטער האט ער אויסגעהויכט זיין נשמה און אוועק פון די וועלט.

פון דעם שטאמט זיין נאמען קטופא אדער חטופא, וואס טייטשט פארכאפט-נפטר געווארן אינגערהייט. דעם ערשטען מאהל וואס מען האט געדריקט די נבואה איז געווען בשנת ד' תפ"ו.

רבי דוד הנגיד, דער אייניקל פונעם רמב"ם שרייבט דערוועגן, און מחרים געווען דער וואס וועט מגלה זיין די סודות פון דעם קינד פאר די אומות העולם. ער ווערט אויך אראפגעברענגט אין ספר החיד"א. דער צמח צדק דערמאנט אים אין א רשימה פון בעלי מופתים. און דער בעל שומרי אמונים האט אויף אים געשריבן "כל דבריו דברי נביאות – קודש קודשים".

זיין קבר איז לעבן דעם ישוב ברעם, לעבן דעם גרעניץ פון ארץ ישראל און לבנון. לעבן די קברים פון מר זוטרא און עובדיה הנביא. עס איז באקאנט פאר א פלאץ ווי אידן בעטן זיך אויס ישועות, ספעציעל איז מען דארט פוקד עקרות און מען בעט רפואות פאר קינדער בזכות פון דעם הייליגן צדיק.